

Kl. 11.20

Det var skuffende, at miljøet var så nedprioriteret i åbningstalen. Det viser jo, at udnævnelsen af den nye minister var et spil for galleriet.

Vi tager miljøet alvorligt, og vi vil slås for naturen. Skal svinebaronerne fortsat have lov til at brede sig? Skal erhvervsinteresser fortsat styre miljøpolitikken? Skal vi fortsat leve med titusindvis af kemiske stoffer, som vi ikke kender konsekvenserne af? Skal vi leve med et fortsat og stigende bilkaos? Og skal vi leve med den farlige partikelforurening fra de selv samme biler? Skal vi fortsat opleve takststigninger i den kollektive trafik? Skal køb af varm luft i Rusland fortsat være vort bidrag til nedbringelse af CO₂-udslippet? Nej, nej, nej.

Der findes en anden vej. Der findes en vej, hvor en regering tager ansvar for det globale klima. Der findes en vej, hvor vi slås for, at der bliver færre svin og mere natur. Der findes en vej, hvor vi slås for en planlovgivning, der tager hensyn til almenvellet og ikke styres af snævre erhvervsinteresser. Der findes en vej, hvor vi har kontrol med de kemiske stoffer, som ikke mindst er til fare for børnene. Der findes en vej, hvor vi har billigere kollektiv trafik. Der findes en vej, hvor Danmark går i spidsen med energibesparelser og vedvarende energi. Lad os dog være ambitiøse her og virkelig sætte nogle ambitiøse mål, f.eks. således at 75 pct. af energiforsyningen i 2025 dækkes af vedvarende energi. Her er der både nye job og en grønnere fremtid. Et godt miljø skaber job.

Vi bliver ofte spurgt om, hvad vi skal leve af i fremtiden. Det ligger jo på den flade hånd at skabe en grøn erhvervsudvikling som et svar på de udfordringer, vi står over for. Her står vi i forvejen stærkt, selv om den borgerlige regering forsøger på at svække det.

For os er mennesker vigtigere end penge, og omsorg er vigtigere end profit. Vi vil derfor skabe bedre vilkår for dem, der arbejder med menneskelig omsorg. Der sker i øjeblikket en voldsom nedslidning af ikke mindst de kvinder, som arbejder med syge og ældre. De arbejder under et stopurstyranni, de skal løbe hurtigere, de har ikke tid til den nødvendige omsorg, og de får en dårlig løn. Der er i det her samfund og ikke mindst under den borgerlige regering sket en konsekvent nedprioritering af det at arbejde med mennesker.

Vi vil skabe en ny udvikling. Hjemmehjælperen skal være stolt af og glad for sit arbejde. Sygehjælperen skal ranke ryggen og vide, at det

arbejde, hun gør, er vigtigt. Sygeplejersker, pædagoger og pædagogmedhjælpere skal have nogle ordentlige arbejdsvilkår, og de skal have en højere løn.

Statsministeren pralede i sin åbningstale af regeringens skattelettelser, men der er grund til at understrege, at de her skattelettelser har en meget skæv profil. Den højtlønnede akademiker får 5.000 kr. i skattelettelse. Pædagogen og hjemmehjælperen får et par tusinde – altså langt under det halve. Den arbejdsløse og pensionisten får ikke noget som helst.

Vi vil gå den modsatte vej. Vi skal have større lighed og social retfærdighed. Det gælder også i skattepolitikken. Den, der har mest, må også betale mest. De dårligst stillede og folk med lave indkomster skal have væsentlige lettelser i deres indkomstskat.

Det her drejer sig ikke bare om penge, men det er naivt, hvis man tror, at de nødvendige forbedringer af velfærdssamfundet kan gennemføres, uden at det koster.

Renovering af skolerne og bedre undervisning koster. Hvis børnene i daginstitutionerne skal have kvalitet, kræver det bedre normeringer. Det koster at sikre menneskelig omsorg af vore ældre og syge. Hvad hjælper det at få skattelettelser, hvis man ikke kan få passet sit barn, og hvis man skal betale en mindre forsyning for at komme med bus eller tog?

Vi vil ikke have et samfund, hvor skattelettelser til de velstillede finansieres med nedskæringer i de fælles goder. Vi vil en udvikling, hvor fællesskabet og solidariteten sejrer over egoismen.

Vi vil derfor også ophæve regeringens nedskæringer på det sociale område. Det gælder de nedskæringer på kontanthjælpen og starthjælpen, som har ramt i titusindvis af mennesker. Det er de allerfattigste i det her land, der rammes af de nedskæringer, og den linje vil højrefløjen fortsætte. Forringelserne er blevet kraftigt kritiseret af Rådet for Socialt Udsatte. Vi deler den kritik.

Der er mange mennesker i det her land, der overhovedet ikke kan genkende statsministerens rosenrøde beskrivelse. Mange førtidspensionister lever altså fortsat en kummerlig tilværelse. Det skal jeg sige. Det får man at vide, hvis man går uden for de her tykke mure. Handicappede oplever uacceptable nedskæringer i kommunerne. Forældre til handicappede børn må kæmpe en kamp for deres børns rettigheder. Der